

1. UVOD

Fizikalna medicina je nauka koja izučava djelovanje prirodnih i drugih fizikalnih agenasa u liječenju. **Fizioterapija** je posebna medicinska disciplina koja se zasniva na primjeni fizičkih agenasa ili faktora u cilju liječenja i osposobljavanja povređenih i oboljelih.

Fizioterapija i rehabilitacija bolesnika je kompleksna, multidisciplinarna aktivnost koja uključuje angažovanje medicinskih i nemedicinskih profila (fizijatra, internistu, reumatologa, ortopeda, ortotičara, psihologa, socijalnog radnika) i niz postupaka koji imaju za cilj poboljšanje funkcionalnog statusa bolesnika kroz:

- smanjenje bola
- očuvanje funkcije zglobova (obima pokreta, mišićne snage, izdržljivosti, koordinacije)
- poboljšanje kvaliteta života i psihosocijalnog statusa (maksimalna samostalnost).

Fizikalna medicina koristi brojne procedure u postizanju navedenih ciljeva:

- razni oblici elektroterapije (niske, srednje i visoke frekvencije)
- termoterapija (parafin, parafango, peloid, hidrokolator, IC zraci)
- krioterapija
- magnetoterapija (niskofrekventno pulsirajuće magnetno polje)
- laseroterapija
- mehanoterapija (manuelna, podvodna masaža, trakcija)
- ultrazvučna terapija
- hidroterapija i hidrokinetoterapija
- akupunktura
- balneoterapija (mineralne vode, peloidi, pujsak)
- kineziterapija

Fizikalni agensi na organizam imaju višestruka djelovanja-nespecifično dejstvo na sve sisteme i organe:

- Fizičko - koliko se energije apsorbuje, dubina apsorpcije
- Fizičko-hemijsko - kakve promjene u ćelijama i tkivima izazivaju fizikalni agensi
- Biološko - kompleks lokalnih i refleksnih odgovora organizma na apsorbovanu energiju (metaboličke promjene, promjene u mikrocirkulaciji, imunom odgovoru)

Fizikalna terapija uz medikamentoznu terapiju predstavlja nezaobilazan segment u rehabilitaciji bolesnika sa jasnim dugoročnim ciljevima - poboljšanje ili održanje funkcije lokomotornog aparata i na taj način poboljšanje kvaliteta života kroz održanje bolesnika samostalnim u ADŽ. Fizikalni plan i program se pravi individualno nakon procjene funkcionalnog statusa pacijenta. Za navedene procjene koristi se detaljno uzeta anamneza, klinički pregled, razni dijagnostički postupci i metode - klasična radiografija, MR, CT, biohemijska dijagnostika.